

دبی بنیاده سرمایي، بی قانونه لیرد، د عامه شتمنیو لوتول دي!

فلسفی بحث مارچ ۲۰۱۲

ټول مادي خلقونه او مادي نعمات دالاهي مقضي ارادی له مخی یو تر بله سره په متناسب او مکفي اندازه او پیمانہ د هر چا د ضرورت، خصوصیاتو او غوښتنو سره سم د معقولی او منطقي استفادی لپاره وجود لري او د اشخاصو، ټولنو او حکومتونو بی خایه او نامعقول تصرف، بخل او اسراف په کی ناروا او په هر څه خپه اچول قاروني بد صفت گڼل شوی او په بده سترگه ورته کتل شوی دی.

مادي نعمات د الاهي غني پیرزویني، عام خلقتي ضرورتونو او ټولنيز توليد او شتمنی په توگه، هيڅکله خصوصي تعلقات او ملکیت نه شي منلی او نه دچا دحرص له مخی په هر څه خپه اچولو ته، نه خای شته، نه دلیل او نه ضرورت، ځکه چی خدایي غني نعمات او پیرزوینه خلقت شموله، لا پیتاهي او پای نه لري او ځکه خو خصوصي ملکیت او تعلقات هم نه مني او نه ورته ضرورت لیدل کيږي. خدایي نعمات باید د خدا يي عدل، انصاف او پیرزویني له مخی په ټولو مخلوقاتو مساویانه او متناسب وويشل شي او کله، چی دغه زیرمی خصوصي تعلقات پیدا کوي، په ویش کی يي، هيڅکله الاهي عدل، انصاف او پیرزوینه نه شي مراعات کیدلي او العیاذ بالله الاهي صفات او الاهي رحم وکریم، دانسانی حرص، بی پیرزویني، تنگنظری او حسادت تابع گرځي او خورا بد انسانان به د الاهي قايم مقام په حیث د ټول بشریت او مخلوقاتو سر نوشت ټاکي. حال داچی ددی جهان ټول خلقونه او مادي نعمات د الاهي لوی علم له مخی متقابلاً او مستلزماً مکفي پیدا شوي او یواځی دالله د لوی علم او مقضي ارادي امکاناتو او عامه پیرزویني په وسعت نظر سره، کیدلي شي بشریت ته د هر اړخیز ذهني او جسمي پرمختیا او تکامل خپه برابره شي او دالاهي پیرزویني او لاینتاهي امکاناتو په بنیاد لا اقل د انسانی مقدراتو په کچه بلا تشبیه دخپلی خوښی جنت نما دنیاگی جوړه شي. انسانی مقدرات که فردي دي او که ټولنيز خورا محدوددي او په هيڅ وجهه او ټولو نهايي امکاناتو سره هم هيڅکله د الاهي مقضي ارادی او علم جوگه نه شي گڼل کیدلي او نه بشري علم پوهه او درک دلوی جهان او حتا زمونږ د کوچنی نړی د ټولو خلقتونو په قانونمندیو محاط گڼل کیدی شي او نه يي د افادی قابلیت لرلی شي. نو ځکه مونږ په قاطعیت سره ویلی شو، الاهي خلقتونه چی د الاهي لوی علم د قانونمندیو له مخی قانونمند پیدادي، نه یواځی انسانی، بلکه د ټولو الاهي مخلوقاتو عامه شتمني ده او هيڅکله خصوصي ملکیت او تعلقات په ځان نه شي منلی. دا لوی جهان، ټول خلقتونه او مادي نعمات الاهي پیرزوینه، رحم او کریم او د عامه بشري شتمنی په حیث یواځی په ټول بشریت پوری اړه لري. په دی جهان کی ځمکه، اوبه، هوا، نبات، حیوان، انسان او نور موجودات او حتا د نبات یوه کوچنی پاڼه هم، چی دالاهي علم له مخی قانونمند پیدادي، یواځی د همدغه الاهي علم له مخی متناسب او متوازن قانونمند بدلون او تکامل موندلی شي. انسانی مداخلی، چی د بی شمیره نیمگرتیاوو، تحریفاتو، ځان غوښتنو، حرص او شخصي نفساني خواهشاتو او غوښتنو څخه متأثری دي، د خلقتونو او موجوداتو د پیدایښت پایښت او تکامل تناسب او توازن به له منځه وړي او طبعاً به د موادو په کمی او کیفي ترکیب کی تناقضات او تناقضات رامنځته کيږي. نو دغه حریص او خورا بد انسانان چی په زرونو او ملیونونو انسانان يي دهغوی د شتمنیو د غصب په خاطر وژلي او په راتلونکی کی به لا نور هم قوت پیدا کوي، که چیری د الاهي نظام تکوینی او تکاملي پروسی د هغوی د حرص او نفسي غوښتنو څخه متأثری کيږي، څه ډول به د الاهي عدل، انصاف او عامه پیرزویني څخه، چی دالاهي رحم وکریم مظاهر گڼل کيږي، نمایندگي وکړي؟ شک نه شته، هغه شتمنی چی دانسانی فهم، درک او مقدراتو په امکاناتو سره، د ځانگړي زیار او زحمت محصول دی، دشخصي ملکیت په حیث د هر ډول تعرض او تیري څخه مصئون او میرا دي او شخصي تصرف په کی جایز گڼل کيږي.

خصوصي سرمایه هيڅکله حقیقي او رښتینی ارزش نه وو او نه کله اشخاصو دغه ډول بی حساب توری سرمایي په رښتینولی او صداقت تر لاسه کړی شوی دي. هره ذخیره شوی سر مایه په حقیقت کی، تل د ناروا پدیدي په حیث، په ناروا د ناروا مقاصدو او اهدافو لپاره په کار اچول شوی او د راتلونکی لپاره يي هم پلانونه لا ډیر غیر انسانی او وحشیانه بریښي. ډیر خلک داسی فکر کوي، چی گوندی سرمایه د ژوند د بقاء او خوشبختی وسیله ده. په همدی دلیل ځیني کسان هڅه کوي په اصطلاح دخپل ژوند بقاء او خوشبختي د ملیونو انسانانود ډلنيزو وژنو اود شتمنیو د غصبولو په واسطه تضمین کړي، او دا اصل په پام کی نه نیسي، چی ټول انسانان د خپل چاپیریال په ساتنه او استفاده کی یو شان حقوق، وجایب او مسئولیتونه لري او سرمایه نه یواځی چا ته د ژوند او خوشبختی ضامن نه شي گرځیدلی، بلکه اکثر وخت دانسانانو د مرگ عامل او سبب هم گرځي. دمخه مونږ دا خبره هم وکړه، همغسی چی داجهان متقابلاً او مستلزماً مکفي پیدا دی، د نړی په اندازه په خپل جوړښت کی زیاتوالی او کموالی هم نه شي منلی، یعنی هر انسان او هر بل مخلوق نه کم او نه زیات د خپلو مقدراتو په اندازه د استفادی وړ چاپیریال او دنعماتو زیر می

دپاڼو شمیره: له 1 تر 5

لري او د نړۍ په اندازه د خيبر و شر اجنبي تصرف او تجاوز په کی جايز نه گنل کيږي. په دی خاطر د نورو د حقوقو د غصبولو په بی بنياده بهانه خپل راتلونکی ژوند او خوشبختي تضمینول ، دنورو مخلوقاتو د ټولو حقوقو د غصبولو او لوټولو په معنا دي. هره دخیره د خپلو مقدراتو په هغه ابعادو کی جايز ده، تر کومه ځايه، چی د بل په حقوقو تعرض نه وي شوی، حال داچی دوی دنورود ټولو حقوق غصبولو په خاطر د ملیونو انسانانو ژوند هم ورڅخه اخلي. اصلي پوښتنه داده، په کوم حق او دلیل دوی دغه ناروا او غیر نساني اعمال سرته رسوي؟ دوی دي، چی په زرونو او لسگونه زره کیلو متره لیږی د ځانونو لپاره د امن ساحی غواړي، دوی دي، چی په غلا او جبر پردی شتمنی ورڅخه اخلي، دوی دي، چی هیڅ ډول بین المللی منل شوو او د دوی له خوا وضع شوو قوانینو ته غاړه نه ږدي. ایا یواځی انسان او با لخصوص دغه څو کسان دي، چی ددغه ډول نورو موجوداتو په نسبت زیات امکانات او وسایل په واک کی لري ،نه یواځی خپل ځان او هغه هم نه د لنډی مودی لپاره، بلکه خپل ټول کهول او تیر د ټول عمر لپاره بایدبیمه کړي او حق لري، زرگونه کیلومتره لیږی پردی سیمي او ملکونه، د خپل امن دساحو او یا نورو رنگارنگ نومونو په پلمه په خپل واک کی وساتي او حتا د همغه ملکونو په ځمکني او هوایي تگ او راتگ باندی قطعي بندیزونه ولگوي او یا لا اقل په خپل واک کی یي وساتي. دا خبره همگی ته ورته ده ،چی هوسی د زمري څخه لر په سیند کی اوبه څښلی ، زمري ورته ویلي وو، څله ماته اوبه خړوی او په دی بهانه یي پری حمله کړی وه.

دافغانانو اولادونه که که په شپو شپو هم نهار ویده شي نژدی گاونډی یي پری نه خبریږي، خو شته او دولت ددی لپاره غواړي ،چی دیره او حجره وچلوي او پراخه مور دسترخوان ولري . افغانان اولادونه ، څاروي او پتی یو شان او په یوه نامه مال بولي او پرته له تفکیک څخه یي یو شان د وطن او ناموس دساتنی په لار کی قربانوي . رحمان با با وایي :

د دلبرو صدقی لره یي غواړم * داسی نه، چی په دولت پسې زهیر یم
قناعت می تر خرقی لاندی اطلس دی *** پت ددرست جهان پاچا ظاهر گدا یم**

خوشال با با وایي:

چی یي ته په خیته وخورى حبطه شي * د مجلس سره چی خور شي خوان هغه**

خود سرمایي د لیونیانو سترگی رښتیا هم، چی قناعت نه شي لرلی یواځی دگور خاوری مړولی شي.
بشري ټولنو ،چی په لومړیو وختونوکی یو له بله جدا ، د ځانگړو کورنیو په بڼه وجود درلود ، مال ، دولت او تولید یي شریک او د نعماتو ویش ، دکورنیو د غړو تر منځ مساویانه ، عادلانه او منصفانه وو . خو دا چی د نفوسو زیاتوالی او د علم ،تخنیک او دکار دتخنیکي وسایلو پرمختگ متوازن او متناسب نه وو ، نو دخوراکي موادو د کموالي او یا نشتوالی په نسبت پخپله د لویوکورنیو د غړو او یا د گاونډیو لویو کورنیو او طایفو تر منځ د حسادتونو او دښمنیو له مخی ذات البیني شخړی او جنگونه منځته راغلل، زورورو د کمزورو جایدادونه غصب او د کورنیو غړي یي غلامان او په جبري شاقه کارونو وگمارل. له همدغه مرحلی څخه د بادار او غلام ، فیو دال او دهقان ، سرمایدار او کار گر او یا په کل کی د دارا او نادار نظامونه او طبقات په دښمنانه تقابل کی جوړ شول. د سرمایداري نظام دنسبي پرمختگ سره په ټولنه کی د عادلانه مناسباتو د ټینگیډو لپاره لازمی او کافي شرایطو وجود درلود او ممکنه وه د عادلانه نظامونو بنیادونه په عادلانه مناسباتو سره وټرل شي .د علم ،تخنیک او صنعت کافي پرمختگ ددی جوگه وو، چی د بشري ټولنی د ضرورت وړ کافي مواد تولید او په همدغه بنیاد په ټولنه کی منصفانه قانوني - حقوقي سولنیز مناسبات ټینگ او د عادلانه تولید او ویش نظام ، په پښو ودروي او په بشري ټولنه کی د جنگونو له وقوع څخه د تل لپاره مخنیوی وکړي . خو د هغه چا،چی د سرمایي په گوره خوله خوره شوی وه ، د سرمایداري حکومتونو سره په تباڼي کی دهر ډول زور او صلاحیت څخه هم برخورداره وو، نه یي غوښتل د زور او صلاحیت له موقف څخه راښکته شي، خصوصاً، هغه وخت چی اروپایي سرمایداري هیوادونو امریکا، اسیا، افریقا او لاتین امریکایي ملکونه دخپل حاکمیت لاندی راوستل، ټولی شتمنی یي تری غصب او هغه څه چی د انتقال وړ وو، خپلو ملکونو ته انتقال اود ټولی نړی بشري قوه غلامانه د دوی په خدمت کی وگمارل شوه، چا به له دغه موقف څخه راښکته او چا به عدل او انصاف ته مجبوره کړي وای ؟ دوی په هر ډول خود خواهانه او ځایناڼه بدعتونو، چی له لاسه یي پوره وو، صرفه نه کوله او هغه څه چی دوی تصاحب کړي وو، خپله شخصي شتمني گڼله. حال داچی عامه لاسته راوړنی عامه شتمنی او شریک ټولنیز جایداد گنل کيږي او دوی ،چی په دغه مال او شتمنی په نارواخیته اچولی وه، په کبیره او صغیره گناهونو محکوم او د جزا سزاوار دي .

همغسی چی په افغانستان کی د وروستیو پېښو جنگي جانیان، د بشر د حقوقو ناقضین او « بیگناه مجرمان »، ددی په خاطر چی محاکمه نه شي، واک پرېښودلو ته نه حاضرېږي او په همدغه خاطر خپل ناروا حاکمیت د ناروا نا مقدس اتحاد په قوت ساتل غواړي او له خپل بابو څخه د ښکته کیدو نه دي، نړیواله سرمایداري مافیا هم په هیڅ قیمت حاضره نه ده خپلی غصب کړی سرمایي او ناروا حاکمیت له لاسه ورکړي.

دمخه مونږ وویل، چی مادي نعمات الاهي رحم وکرم او دټولو لپاره یوشان ټولنیزه شتمني ده او خصوصي ملکیت او واک هیڅکله پر ځان نه شي منلی او باید د ټولنی د مختلفو طبقو، قشرونو، ډلو ټپلو او افرادو تر منځ عادلانه، منصفانه

د پاڼو شمیره: له 2 تر 5

او په متناسب ډول وويشل شي. دسرمایي لېونیان بر علاوه ددی چی دغه ډول شرایطو ته غاړه نه ږدی او دکار دشرایطو د اسانتیا، دکار د وخت دکمولی، دکار داجوری دزیاتوالی او نورو امتیازاتو کی بهبود نه راولی، برخلاف د استنمار زولنی او شرایط ورځ په ورځ درنیروي او په اصطلاح مفت خواره باید په رنځ، درد او ولږه سره د مرگ تر سلگی هغه وگالی، حال دا، چی اصلي مفت خواره او پارازیت خو همدوی دي، چی د استنمار کچه او د فقر او مړینت تر منځ تناسب یی هر کال حد اقل د اعشاري ارقامو په تناسب لوریږی. د پیام افغان تلویزون د مړینت او فقر تناسب څه موده دمخه دا ډول اعلان کړی وو: په ۱۸۳۰م کال کی ۱:۳، په ۱۹۵۰م کال کی ۱:۳۰، په ۲۰۰۰م کال ۱:۷۵ او په راتلونکی کی دغه تناسب یواځی ۱۰۰۰: مرگ جوړیدلی شي.

محترم لوستونکی نننی اقتصادي بحراني وضعه او شرایط پخپله تخمینولی شي، چی څه ډول د بی شمیره مالیو، بیمو او ډول ډول نورو لارو چارو په وسیله یی تری یوه مری ډوډی او اوبه خو اخیستی دي او هغه ورځ هم لیری نه ده، چی د هوا د تنفس په خاطر یی مری هم ور وتړی. زه داروپا او امریکا خلک یادوم، چی په اصطلاح په خپل عالی شعور، پوهه، دیموکراسی او ډول ډول نورو متقابلو برابرې بشري سوسیال دموکراتیکو حقوقو او وجایبو سره په دغه ډول مضیقه کی شپی ورځی تیروي او لکه د مسمریسم شوو مورکانو غوندی د مار دگوزار انتظار باسی.

ما دمخه په دی باره کی هم ډیر بحثونه کړی، چی په دی جهان « انیورسیوم » کی خو لاڅه، چی زمونږ په دی کوچنی نړی کی هم د هیڅ شي کمبودی نه شته، دمخه می هم دالاهی رحم وکرم او عامه پیرزوینی او وفور دنعماتو یادونه وکړه، رښتیا هم، چی په دی نړی کی د هیڅ ډول نعماتو کمبودی وجود نه لري، کمبودی اصلاً ددوی په ذهن، ددوی په وجدان، ددوی په قضاوت، ددوی په اخلاقو، تربیه، . . .، چی نه شي زغملی خپل حق حقدار ته وسپاری او حقدار هم توری بلا وهلي، او خپل حق نه شي غوښتلی.

د سرمایو لېونیان ټول ارزشونه د خپلو ناچله پیسو په ارزش ارزوي او په دی نه پوهیږی، چی هر ارزش لکه مینه، محبت، شرف، عزت، آبرو، وجدان، وطن، ناموس، پت، حیا، علم، پوهه او ډیر نور ارزشونه، نه په پیسو خرڅیدلی او نه اخستل کیدلی شي. ارزشونه کیدی شي یواځی په بالمثل ارزش بدل شي. څه موده پخوا یوه امریکایي ملیونر د تلویزیون له لاری اعلان کړی وو، چی که هغه ته څوک خپله ښځه ولیری، دی به یو ملیون ډالر ورکړی. د سل زره څخه زیات کسان حاضر شوي وو، چی دغه شرط ومنی. حال داچی په افغانستان کی د ناموس د پت او عزت د ساتلو په خاطر خلک خپل سرونه قربانوي. لکن په غرب کی ټول ارزشونه دپیسو په خاطر بی ارزشه او قربانیږی. ژوند د همدغه ارزشونو په خاطر ارزش لري او نه یواځی باشعوره انسان، حتا حیوانات، پرنده گان، خزندی او نور موجودات ددیرو ارزشونو په ارزش د پلرنی، مورنی، سیمی او خپلوی د مینې او محبت احساس لري او دخپل ټاټوبي څخه دفاع کوي. د همدغه ډول ژور احساس، مینې او محبت لرونکی متعدد انسانان دي، چی تر اخیږنی سلگی او اخیږنی څاڅکی د وینې پوری د دفاع په سنگر کی پاتیږی او په رښتینولی سره د ټولو تعهداتو څخه دفاع کوي. هغه کسان، چی د پیسو په مقابل کی، چی د ژوند وسیله ده، د وطن دفاع کوي، کله چی ژوند په خطر کی واقع کیږی، پیسی بیا ارزش نه لري او دا ډول کسان حتماً خپل سنگرونه خوشی کوي. په افغانستان کی تر نن ورځی پوری دستور دادی، چی هر څوک د خپل سنگر په څنگ کی خپل قبر هم کني او یو ډبل له غیرت څخه هم خپل سنگر نه پریږدی او مونږ عملاً ددی شاهد یو، یو کم تعداد افغانان چی د ټولی نړی د سترو قوتونو په مقابل کی جنگیږی، خارجي قوتونو ونه شو کولی دهغوی مقاومت مات کړی او اوس وتلو ته مجبور شویږی. په غربی نړی کی، څرنگه چی ټول ارزشونه د پیسو په مقابل کی خرڅیږی او اخستل کیږی، نو هغه کسان، چی د پیسو د پیدا کولو په خاطر په وظیفی، مقام، چوکی پسی گرځی، حاضر دی له خپل هرډول ارزش څخه د دغه مقام، وظیفی او چوکی په مقابل کی تیر او هره پستی عملاً په خپل ځان تجربه کړی او حتا خپل ملي، وطنی او اولسي ارزشونه د پیسو په بدل کی خرڅ کړی. دوی حتا، ددی په خاطر، چی یوه مقام ته دکاندیدو په وخت کی د رایو اکثریت وگټی، دانسانی اخلاقو او کراماتو څخه، چی حیوانات هم پری شرمیږی، یعنی هوموسکسوالیزم څخه هم ډډه نه کوي. دوی، چی د پیسو د پیدا کولو په خاطر په داسی بی ننگی سره مقام او وظیفه تر لاسه کوي، په کوم ننگ به ملي، وطنی او اولسي ننگ، عزت او شرافت وساتي؟

پخوا په افغانی ټولنه کی دغه ډول بی ننگه کسان هیڅکله نه په سترگو کیدل او یواځی کله نا کله په کوم لیونی کس به د جاسوس او مخبر شک کیده، خو دنړیوالو قوتونو په راتگ سره، دجمهوری ریاست له دفتر څخه نیولی تر وزارتونو، پارلمان او بل هر دفتر کی د جاسوسانو او خایانو دټیل ټیل ناتیپل په سبب عبور و مرور مشکل شویږی او هر څوک دپارلمان د تریبیون او همداسی دخپل اداري مقام له موقف څخه، دنورو هیوادونو په جاسوسی ارگانونو پوری د تړلتیا او پټ او ښکاره کومکونو په ترلاسه کولو د جمعی رسنیو له لاری په بی شرمانه جرئت سره اعترافونه کوي. نن هغه وخت هم نه دی رارسیدلی او عیني او ذهني شرایط د پوخوالي هغه کچی ته نه دي رسیدلی، چی ددی نړی نژدی ۲۰۰ لوی اووړو هیوادونوننی غیر مجانس او غیر عادلانه میخانیکي تجمع څخه یو عادلانه او منصفانه انتر ناسیونالیزم، فدرالیزم او یا سراسری نړیوال واحد حکومت او دولت جوړ شي. طبعاً ددغه نړیوال ارگانیک انتگریشن او اداري، قانونی، حقوقي او اقتصادي گلوبالایزیشن د قوام او عادلانه منصفانه نظام د جوړښت او خصوصاً انسانی ذهني امادگی لپاره لا لوی زماني بعد په مخکی پروت دی.

تیر تاریخ هم ددی شاهد دی، چی دوی د خپلو سرمایو د تجمع په خاطر له هیڅ ډول انساني، حیواني او ډول ډول نورو موجوداتو د نسل کشی، قتل عام او تباهی څخه ډډه نه ده کړی او دغوښی، هډوکی، پوتکی، وری او په نورو بهانو او پلمو سره یې له منځه وړی او نن یې د نسلونو د بقا وراثت د نسلونو د تړلو په خاطر نښی نښانی نه په سترگو کیږي. همدوی دی، چی د بی مفهومه سرمایو د تجمع په خاطر یې د بشري ټولنو تر منځ همیشنی انتاگونیزم او دښمنانه تقابل رامنځته کړی او ورور دورور او پلار د خوی په مقابل کی یې په نه پخلاکیدونکی تضادونو کی سره کښینولی دي . همدان نن د نړی نیم نفوس د ډیر مرښت او نیم نور له ډیری ولری او په کل کی ټول ددغه تضادونو او دښمنیو قربانی دي، رنځ او دردونه گالی او مری او همدا بیگاه شپه (۹ دمارچ، ۲۰۱۲ م کال) د افریقی له یوی سیمی څخه د ۹ ملیونو انسانانو د تورو هډوکو یو گدام ، چی غنی ملکونه لري، د مرگ په حال یو ډبل له پاسه پراته وو او خپلی اخري سلگی ته یې انتظار گاره، وښوده او پرته له دی چی کوم چا پری د خپلی برتری نمایش جوړ کړی اوسی او یا بل چا دنیاوالوته د زړه سوی پرلپسی کومه بله احساساتي صحنه ترسیم کړی وي، د بی احساسو په دی بدرنگه نړی کی، نوره څه گټه لرلی شي؟

هو! یواخی ټولنیز عدالت او انصاف او شعوري منطقي کره وړه، د ۲۱ پیری په دی هر اړخیزه امکاناتو سره، مظلوم انسان ته نجات ور کولی شي او په نړیواله کچه د سولیز گډ ژوند د شرایطو د برابریدو ضامن کیدلی شي. زه نه پوهیږم، ددغه عالی انساني ارمان د سرته رسیدو په لار کی کوم مانع وجود لري، چی هم عام مشکل حل شي او هم هر سری په دغه نظام کی شخصیت، صلاحیت او مسئولیت خاوند او دټولو لپاره ډیوه با صلاحیته او با کفایته منلي نظام او حاکمیت لاندی د عامه خیر ښیگنو په خاطر صادقانه کار وکړي او په مشترک تفاهم، تعاون او مکلفیت سره ټولی چاری سرته ورسوي، او ټول انسانان یو تر بله سره د وروړی، دوستی او خواخوړی احساس او پیروینه ولري. مونږ دا منلي شو، چی:

- ۱) هر هیواد او اولس دی د خپل لویوالي او کوچنیوالي او استعدادونو په تناسب حقوق ، وجایب او مسئولیتونه ولري ؛
- ۲) دهر چا د استفادی کچه، کمیت او کیفیت هم دهر چا دمقدراتو، پوهی او استعداد په تناسب فرق ولری شي ؛
- ۳) همغسی چی هر څوک د کار او زیار حق لري ، مناسب خوراک او څښاک هم الاهي پیروینه ده او د هر چا د ضرورت په اندازه یې هر انسان مستحق گڼل کیږي ؛
- ۴) هر امتیاز هر چاته، یواخی د ټولیزو ښیگنو او احسان په بدل کی په ټولیزه اراده سره ورکول کیدلی شي؛
- ۵) ځانگړي امتیازات په ځانگړي ډول، هیچاته د هیچا له خوا ، د منلو وړ نه دي ؛
- ۶) هیڅوک حق نه لري ځان ته د انسان او

نورو ته د حیوان په سترگه وگوري او په شاقه خدمت او بیگار دی مکلف او مؤظف و گڼي. زه په هغه لارو چارو ، چی دوی پری تر اوسه پوری په ناروا خپلی سرمایي ډیری کړي او ساتلی دي ، بحث نه کوم ، ځکه دغه ظلمونه او ناروا کومه پټه خبره نه ده ، خو د سرمایو دغه لیونیانو ته حتماً دا ویل غواړم ، چی د نن ورځی شرایط د پرون په څیر نه دي او نه دنن ورځی انسان د پرون ورځی په شرایطو ژوند کول منلی شي. ارتباطي او اطلاعاتي وسایلو او وسایطو ، اولسونه ډیر سره نژدی او په مساوي موقف کی درولي او تضادونو او مخالفونو د هری ټولنی دننه په تارو پودکی قوام پیدا کړی او دهری کورنی د دروازی تر شا په لومړی درجه احضاراتو سره انتظار باسي او هره ټولنه به لکه د هالیند د هیواد په څیر د دوجزر په یوه څپه د اوبو لاندی کیږي او اوسنی نړیوال غیر عادلانه نظم به هم همزمان لحظوي تعادل پیدا کوي . ددغه زلزلی د اپی سنتر (مرکز) تشخیص به هم مشکل وي ، فکر کوم نور د بی مفهومه سرمایو متمرکز ډیرولو او ساتلو لپاره نه فرصت شته او نه ضرورت. دا عامه لاسته راوړنه ده اودهرچا دکار د استعداد په تناسب باید عام تعلق او مناسبت پیدا کړي . که انساني استعدادونه ددی جوگه وی، د همدغه سرمایداري نظام په نسبي پرمختیا سره به دغه مشکل الاهي قانونمندیو ته په مراجعه سره حل شوی وای. زیات گمان او عقیده په دی ده، چی انسان دتل لپاره د خپل نفس د حرص او لویي غوښتنی د تر نگر بندیان پاتی شي، ځکه د الاهي قوانینو عام ارگانیک انتگرالی تداخلی پوهه او درک هم اسان کار نه دی، تر ټولو اسانه لار ماته دا ښکاري، چی بشریت الاهي رضا او قضا، الاهي احکامو، اومرو، هدایاتو او عدل او انصاف ته مراجعه وکړي.

موجوده حقایق او واقعیتونه ددی گواه دي ، چی سرمایداري نړی حاضره نه ده د سرمایداري نظام عمده تضادونو ته د حل لار ولټوي. هغوی تل هڅه کوي د خپل حاکمیت دبقاء په خاطر دهیڅ ډول خاینانه او وحشیانه دسیسو څخه هم ډډه ونه کړي. په دی وروستیو کی دوی هڅه کوي بشري تاریخي تکاملي بهیر په ټپه ودروي او یا په خپله خوښه هغی ته تغیر ورکړي، په دواړو حالاتو کی دا به په اصطلاح دتاریخي جبر، خوزما په آند د الاهي مقضي ارادی او قضایي جبر په مقابل کی د جاهلانته او کورکورانه بغاوت کولو په معناوي. دوی په حقایقو باندی د سترگو پټولو په خاطر تل علمي تیوری او قانونمندی تحریفوي، خو دا کرت یې نه بڅیونکی بدعت ته ملا تړلی او هغه داچی غواړي په خپلو کاذبو مهارتونو او صلاحیتونوسره لومړی، سرمایداري نظام د بنیادي مادي ارزشونو، یعنی کارگري دوران جوړوونکی طبقی او متوازن علمي تخنیکي پرمختگ څخه بی نیازه او بی محتوا او وروسته د انحصاري تولیدي پروسه، سراسري نړیوالو او موضیعی جنگونو او دتورو بی بنیاده سرمایو د اکسپورت له لاری ټول نړیوال د بی شمیره ډول ډول بحرانو نو له لاری په خپل کنترول او بیرحمانه جبري قیوداتو کی وساتي.

دوی دخپلو گتود حراست او دنورو دشتمنیو د غصب په خاطر د هر ډول دسایسو او لاروچارو څخه لکه د نورو کسانو په تجارتي مالونو تعزیرات لگول، بانکي حسابونه کنګل کول او خپل مالونه د ازاد بازار د شرایطو په بهانه، زور، جبر او نیرنگونو سره له ګمرکي محصولاتو بچ کول اونور دا ډول مسایل ددوی لپاره معموله او عادي خبره ده، چی دامریکا او چین تر منځ مخالفتونه په همدغه مسایلو همیشه دوام لري او وردزبان مسئله ګڼل کیږي. حال داچی دا ډول انساني بدعتونه په ملي او بین المللي مناسباتو، قوانینو، اصولو او مقرراتو کی نړیوال نظم له منځه وړي او په مقابل کی یې جبران او کفاره لازمي او حتمي شرط ګڼل کیږي. خو له بده مرغه دغه جبران او کفاری ته نه څوک مجبور کړی شوي او نه چا ورته غاړه ایښي ده، بلکه ددغه عملونو عاملینو تل هڅه کړی دخپلو صغیره گناهونو کفاری په کبیره گناهونو سره په اصطلاح تلا فی او جبیره او دپخوا په څیر په خپل تجاھل العارفانه جهالت سره خپلو نارواوو او خیانتونو ته لا په لوړ هندسي پارابولیک تصاعد سره، دخپل حرص او نفس د بندیانو په څیر، جبراً د زوال د عطف د ګرنگ په لور ځغلي. دوی خپله اراده، عقل، فهم، درک، شعور، حواس او نور هرڅه له لاسه ورکړي، په حقه د حوادثو په جال کی ګروگان پاتی دي او په دغه متلاطم طوفاني سمندرکی «که هرڅو دوی غواړي ګرګه پریږدي، اوس ګرګه د دوی د خوشی کولو نیت نه لري» او حتماً به یې د نابودی د تمبیر «صخره» سره تمبوي.

نن چی کومی عظیمي نوری سرمایي راټولی شوي او په ټوله نړی کی یې ناوړه نکاتف، عطالت او بی عدالتي را منځته کړی، ټول ددغه نظام د بی شمیره قانون شکنیو، نارواوو، بی قانونیو، چور، چپاول، غلا اوداسی نوروغیر انساني اعمالو، چی قلم یې له لیکلو څخه عاجز دی، محصله ده او اوس، چی دوی کال په کال غواړي دغه عظیمي سرمایي دوه او دری چنده زیاتی کړي، دسلیم عقل خاوندان ددغه محاسبو سنجش او ارزونه کولی شي، چی څومره نور شنیع او غیر انساني اعمال باید تر سره کړي.

نن ټولی ناروا سرمایي، ناروا سرمایداري حکومتونه، سرمایداري اردو، پولیس او دبی امنیتي اداری او په کل کی ټول سرمایداري نظام په تنګاتنګ متقابل تباني کی یواځی د ځان ساتنی په څوکیداری کی ولاړ، خو په حقیقت کی په خپل منځ کی هم لکه د سپي او فقیر یوتر بله د سترگو په کسو کی تر نظر لاندی ساتي، چی که سپي موقع پیداکړه حتماً به د فقیر کند (پیوندي تن پتی) ته خوله اچوي او که فقیر موقع پیداکړی وه حتماً به خپل ډانګ د سپي په سر واړوي او هغه وخت چی د پلار او زوي د دوئیل (تن په تن جګړه) پایلی معلومیږي، د سرمایي نامقدس ائتلاف به د دوئیل میدان ته راووخی او لکه د ګور د چینجو په څیر به یو بل سره خوري. حال داچی دا جهان ابدی دی، الاهي نعمتونه او پیرزوینی ابدی دي او د امکاناتو او مقدراتو د پرمختیا او پراختیا په تناسب به لا کثرت او تنوع پیداکوي. نه حرص ته ضرورت شته او نه خساست ته!

خو ددی ټولو خبرو سره سره، بیا هم دوی حاضر نه دي، سرمایداري نظام، د مادي ارزشونو د بی محتوا کولو له پروسی څخه تیر شي اود «رنه دکارت» د بی مضمونه فلسفی په اقتباس، چی غوښتل یې د جهاني هندسی د تحلیلي افادی په بنیاد ټول علوم د مادي ارزشونو څخه بی محتوا او د متماتیکی فورمولبنديو په استمداد یې فورمولبندي کړي، د بی مضمونه او د مادي ارزشونو څخه بی حتوا سرمایداري نظام پلویان هم غواړي په سپینو کاغذونو، خو د ډالرو سره «سر په سر بیه لرونکو توکو سره» خپل بی مفهومه قمار ته دوام ورکړي او سرمایداري نظام د ټولو مادي ارزشونو څخه بی محتوا او په دی ساده خبره نه پوهیږي، کله چی مادي ارزشونه نه اوسي، نو ژوند دڅه لپاره؟

پای